

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Hai ngày 01/11/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 691

“NẾU CHÚNG TA ĐỌA LẠC NHƯ HỌ THÌ THẬT LÀ QUÁ SAI”

Khi người khác mắc sai lầm, chúng ta phải nhận biết sự sai lầm của họ để tránh đi. Hoặc nếu đủ duyên thì chúng ta giúp người ta phản tỉnh và sửa đổi chứ không phải là thấy họ sai mà chúng ta lại sai theo. Hòa Thượng nói: **“Tổ Sư Đại Đức xưa đã không ngừng nhắc nhở chúng ta tu hành phải tu từ căn bản”**. Vậy căn bản từ đâu? **Căn bản chính là từ khởi tâm động niệm, từ ở nơi này mà quay đầu, mà hạ công phu**. Hòa Thượng nói: **“Muốn từ nơi khởi tâm động niệm mà quay đầu, cần phải nắn nót cả cuộc đời này của chúng ta để trở thành một người thuần thiện. Phải nắn như nắn tượng vậy, cạo gọt từng nét để ra được hình hài đẹp đẽ của Đức Phật. Ngay ở đời sống này, phải đắp, nắn, cắt, gọt để trở thành một người thuần thiện”**.

Hôm qua tôi được mời tham dự khai giảng lớp Anh ngữ tình thương Quốc tế, trong đó có nhiều người nước ngoài tham dự. Những người nổi tiếng thì rất dụng tâm, đức độ nhưng thành phần tham dự quá khập khiễng. Tôi nhìn không quen cách họ tổ chức khai mạc như vậy, không giống những buổi khai giảng của chúng ta. Tất cả các lớp của chúng ta từ lớp học trực tiếp hay online đều làm từ căn bản nên rất nghiêm túc. Vị Thầy phát tâm làm dự án này rất có tâm và tài năng, đã tốt nghiệp thạc sĩ ở Thái Lan và tiến sĩ Phật học ở Ấn độ. Họ đều rất muốn làm điều gì đó để cống hiến. Sau buổi khai mạc, tôi nhận ra được rằng rõ ràng rất nhiều người muốn làm việc tốt nhưng đâu phải muốn làm là được. Họ không biết bắt đầu từ đâu rồi đi lòng vòng, gặp nhóm người đi lòng vòng rồi bị dẫn đi lòng vòng. Cho nên phải hạ tu từ căn bản.

Hòa Thượng nói: **“Phải đem cả cuộc đời này của chúng ta để đốt, nắn, cắt gọt để trở thành một người thuần thiện”**. Những người tham dự ở đó có tâm cống hiến ngút trời nhưng rõ ràng chúng ta nhận ra họ không có nền tảng, không có căn bản. Tôi thấy các lớp học của chúng ta, từ các lớp trực tuyến đến lớp trực tiếp đều có quy củ. Tại sao nhiều đoàn thể họ làm mà không được, họ cứ loay hoay mãi mà không tìm ra? Nguyên nhân giống như Hòa Thượng nói: **“Họ đã không đem cuộc đời của mình đúc nắn thành người thuần thiện. Trong tâm còn xen tạp danh vọng lợi dưỡng thì không những làm ảnh hưởng tới mình và còn ảnh hưởng đến bao người khác. Chính ở chỗ không thuần thiện”**.

Bác Hồ nói: **“Chí công vô tư”**. Chí công nhưng phải vô tư. Chính sự vô tư đó giúp cho bạn không bị đọa lạc. Những người trong buổi khai giảng hôm qua có tâm cống hiến ngút trời. Các bậc Giáo sư nổi tiếng nước ngoài bày tỏ tâm tư muốn làm gì cho cuộc đời này nhưng họ đều không bắt đầu từ nền tảng căn bản. Có một vị giáo sư nói ngoại ngữ là một môn học quan trọng nhưng họ đã không nói được vấn đề nền tảng. Họ không nói được rằng ngôn ngữ không phải là điều quan trọng, mà quan trọng là con người ta đề khởi được tâm yêu thương.

Nhưng nếu chỉ dừng lại chỗ “*yêu thương*” thì vẫn là kích động yêu thương của cảm tình. Yêu thương phải có chuẩn mực của sự yêu thương, đó là yêu thương chuẩn mực của Phật Bồ Tát và của Cổ Thánh Tiên Hiền, yêu thương để có thể sống một cuộc đời hạnh phúc và cuộc đời kế tiếp có sự thăng hoa tốt đẹp. Tưởng chừng đây là một việc dễ mà không dễ! Chính là ở chỗ có thuần thiện hay không? Rất nhiều người cũng làm việc tốt nhưng ẩn chứa và len lỏi sự tư lợi nên thất bại. Họ đem Phật Pháp hóa thành thế gian, họ muốn đưa Phật Pháp vào thế gian. Tôi thấy cũng hay nhưng hay ở chỗ vọng tưởng. Cuối cùng họ làm cũng có sự nổi tiếng, thành đạt, có nhiều người nghe theo nhưng tại sao bản thân họ vẫn phiền não, gia đình họ phiền não. Tại sao phiền não như vậy? Vì không thuần thiện, trong đó có mưu cầu lợi dưỡng nên có phiền não. Có mưu cầu lợi dưỡng là có nghĩ đến thành bại, hơn thua, tốt xấu, được mất nên mới phiền não. Thế mới biết được rằng câu Hòa Thượng nói càng thêm thấm thía: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”**.

Hôm qua tôi dự suốt 3 tiếng, ngồi nghiêm túc như đúc tượng, ăn mặc nghiêm túc nghe khai giảng lớp học. Tôi được mời phát biểu cuối cùng, sau khi các Giáo sư đã phát biểu. Vị thầy Tiến sĩ nói với mọi người: “*Mọi người có nhìn thấy dịch giả Vọng Tây ngồi rất đơan nghiêm trong suốt cả buổi khai mạc không?*”. Có nhiều bạn nhỏ, phụ huynh, giáo viên và các bậc Giáo sư nổi tiếng tham gia. Tôi thấy 2/3 là bao chao, không ổn nên tôi phải làm ra biểu pháp, vị thầy đó phải lên tiếng xác nhận. Chúng ta càng thấm thía lời Hòa Thượng nói: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”**. Chúng ta có việc tốt cần làm rồi thì phải thật làm, làm ra cho quần chúng xã hội nhìn vào. Trong âm thầm chúng ta đang hiệu đính họ, họ học tập làm theo.

Điều sai lầm nhất của chúng ta là những người bỏ cuộc, những người tự cảm thấy khó khăn, mệt mỏi nên bỏ cuộc không làm. Đó là điều đáng tiếc nhất trong cuộc đời này. Mình làm ra điều tốt, chính bản thân mình chân thật được lợi trong đời này và đời sau, chưa kể những người xung quanh cũng được lợi. Lớp học nhỏ bé ở Tây Ninh hiện còn 4 bạn, tuy rằng tuổi nhỏ nhưng bạn nào cũng biết việc. Phải nói là năng lực trí tuệ phát sinh kỳ diệu. Người xưa nói: **“Nhân chi sơ, tính bản thiện”**. Khi tất cả bản tánh vốn thiện đó không bị ô nhiễm thì bản tính thuần thiện phát huy trí tuệ, điều gì cũng biết. Lớp học ở Sơn Tây mới triển khai được mấy tuần thôi nhưng các con rất nề nếp. Đúng như lời Hòa Thượng dạy: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”**. Chúng ta chỉ cần làm tốt việc của mình, không cần đi hiệu đính người khác.

Hòa Thượng nói: **“Cái gì gọi là thuần thiện? Trong “Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo”, Phật nói: Bồ Tát ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để chút nào bất thiện không để xen tạp. Đây mới chính là thuần thiện”**. Tại sao họ làm mà nhiều phiền não? Họ không biết tại sao họ làm nhưng vẫn thấy mình bị phiền não. Chính là ở chỗ không thuần thiện, có thiện nhưng vẫn xen tạp tự tư tự lợi. Họ dùng cách thấy, cách biết, cách nghĩ sai lầm của chính mình trộn lẫn vào với lời dạy của Phật Bồ Tát. Tai hại nhất là họ kéo biết bao người phiền não với họ. Họ muốn đem Phật pháp vào thế gian nhưng họ sửa lại, làm sai lệch lời Phật dạy.

Tổ Ân Quang nói: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, tín nguyện trì danh, cầu sanh Tịnh Độ”**. Tôi đã nói một cách khác: **“Tận trách nhiệm, sống chân thành, tâm thanh tịnh”**. Họ đem **“Giới - Định - Tuệ”** của Phật đổi thành **“Giới là đạo đức, Tuệ là yêu thương”**. Họ đã đem lời dạy của Phật Bồ Tát sửa đến mức bóp

méo. Đó là điều vô cùng nguy hại! Trong **“Bồ Tát Chí Nhạo Kinh”**, Phật nói: **“Thời kỳ Mạt Pháp, ma tử ma tôn dùng hết mỹ từ của Phật pháp ra nói”**. Họ muốn bóp méo lời Phật dạy vì lợi! Họ đâu biết lợi tiền tài thế gian là lợi nhỏ, lợi xuất thế gian mới là lợi lớn. Lợi thế gian đối với người xưa chỉ là rác thải.

Cho nên Hòa Thượng nhắc: **“Thuần thiện giống như Bồ Tát, ngày đêm niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp, không để một chút xen tạp nào xen vào. Đó mới là thuần thiện”**. Làm việc lợi ích chúng sinh mà cứ so đo đong đếm thì sẽ rất mệt. Có thì làm, không có thì thôi, có phải là đỡ mệt không? Nhưng thật lạ, khi muốn làm lợi ích chúng sinh thì tiền tự nhiên có liên tục, tại sao mọi người không tin điều này? Gần đây, trong giai đoạn dịch bệnh, tôi ở nhà nhưng vẫn luôn làm việc tốt và còn làm mãi mãi.

Phật dạy chúng ta bố thí tiền tài thì có tiền tài, nhưng chúng ta không tin. Bố thí pháp thì được thông minh, trí tuệ. **“Pháp”** ở đây là những lời chân thật, là chánh pháp. Chánh pháp sanh trí tuệ. Nếu nói tà pháp thì sẽ dẫn đạo người ta mê lầm, sinh vô minh chứ không sinh trí tuệ.

Làm việc thiện không cần bản khoãn, đủ sức làm việc nhỏ thì làm việc nhỏ, đủ sức làm việc lớn thì làm việc lớn, nếu muốn làm việc lớn nhưng không đủ sức thì nghỉ. Tôi thường nói với mọi người: **“Quan trọng nhất là phải mở tâm trước, mở túi tiền sau, mở túi tiền trước mà chưa mở tâm thì sẽ thấy tiếc vì sợ được sợ mất”**. Thật sự thời gian gần đây tôi làm việc rất vui vẻ, tự tại, đều tự làm, không nói với ai. Tôi không nói ra hết nhưng những người trong cuộc sẽ hiểu. Thậm chí đôi khi họ cũng không hiểu hết tôi đang làm gì nhưng người ở gần biết tôi đang làm việc, làm một cách sáng khoái, tự tại. Hòa Thượng dạy: **“Nếu mở tâm rộng lớn thì thứ gì cũng có. Vậy bạn có chân thật mở tâm không? Bạn có vì chúng sinh phục vụ hay không? Nếu mở tâm thì Phật Bồ Tát sẽ lo việc đó”**.

Bồ Tát có ba pháp là thường niệm thiện pháp, thường tư duy thiện pháp, thường quán sát thiện pháp:

- **Niệm thiện Pháp là đọc lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền. Chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật, tiếp nhận giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền thì phải tiếp nhận cho tường tận rõ ràng, phải nhớ nằm lòng, thuần thực. Đây chính là “niệm thiện Pháp”.**
- **Khi ta đã nhớ nằm lòng lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, lời giáo huấn của Thánh Hiền thì khởi tâm động niệm, hành động tạo tác sẽ tương ứng với lời giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền. Đây chính là “tư duy thiện Pháp”.**
- **Thân ngữ ý của chúng ta, ba nghiệp không có một chút bất thiện nào xen tạp. Đây mới là “quán sát thiện pháp”.**

Lúc chúng ta tiếp nhận, nhớ kỹ, thuộc lòng thiện pháp, lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, lời giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền sẽ dẫn đạo ba nghiệp, không cho một niệm bất thiện xen vào. Đó mới gọi là thuần thiện. Tiêu chuẩn tu hành là đem đời sống của mình đúc nắn, cạo gọt thành người thuần thiện, không để một chút bất thiện xen tạp. Tu như vậy mới gọi là tu.

Tại sao tu không có kết quả, không thành tựu? Sư Ông ở Tổ Đình Phước Hậu đã nói: **“Đừng tu quanh tu quẹo, đừng tu lợi tu danh, đừng tu dục tu tình, đừng tu gian tu dối”**. Bồ Tát **“thường niệm thiện pháp, quán sát thiện pháp, tư duy thiện pháp”**. Muốn sửa lời Phật Bồ Tát thì phải như lời Sư Ông mà sửa, để người khác hiểu rõ hơn.

Thật ra ngày nay đúng như trong Kinh Phật nói: **“Thời kỳ Mạt Pháp tà sư nói Pháp như cát sông Hằng”**. Họ nói lời của họ. Cộng đồng đại chúng không biết, cứ tưởng đó là lời của Phật, ai ngờ đó là lời của họ. Thật là khủng khiếp! Thế nhưng họ làm ra cả hệ thống trường học có mặt ở nhiều nơi trong nước. Người nghe rất đông, người học cũng rất đông. Tôi khuyên mọi người một ngày nào đó đừng **“phát đại quang minh”** làm chuyện nông cuồng, sửa lời của Phật Bồ Tát, sửa lời của Cổ Thánh Tiên Hiền. Thật sự không nên!

Hòa Thượng nói: **“Thường niệm thiện pháp là tâm thiện, tư duy thiện pháp là tư tưởng thiện, quán sát thiện pháp là hành vi thiện. Ý niệm tư tưởng hành vi đều thiện. Cần phải làm cho thiện pháp ngày một thêm lớn”**. Sau cùng Phật còn ân cần dạy bảo **“không được để một chút bất thiện xen tạp”**. Người xưa ví tu hành như kéo gỗ lấy lửa, muốn lấy lửa phải ma sát cho mạnh, làm nóng gỗ để tạo lửa.

Bồ Tát tu hành là niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp. Chúng ta cũng làm vậy nhưng đem tư lợi của mình trộn lẫn vào nên phiền não tứ bề. Chúng ta không có nhiều phiền não, chúng ta chân thật phát tâm rồi, không làm được thì thôi.

Hôm qua tôi chia sẻ tại lớp học đó: **“Nếu nói về phương diện tu hành, tôi là một người phiên dịch hơn 30 nghìn giờ về Tịnh Độ. Nếu nói về giáo dục, tôi khuyên mọi người một câu có bốn chữ: “VI ĐẠO TÁC THIỆN”. Đó là vì sự chuẩn mực mà làm việc tốt. Chuẩn mực từ Cổ Thánh Tiên Hiền, từ lời Phật dạy. Ví dụ làm con phải có chuẩn mực làm con, làm Thầy Cô giáo phải có chuẩn mực của Thầy Cô giáo”**. Tôi đã viết sẵn trên bảng bốn chữ rất to: **“Vi đạo tác thiện”**. Do có một số học giả nước ngoài nên tôi cố ý nói cho họ hiểu. Tôi nói một câu ngắn rồi dừng lại, yêu cầu họ phiên dịch để dịch không bị sai sót. Nói chung cũng có sự lan tỏa. Đúng như lời Hòa Thượng dạy: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng đến chúng sinh”**. Cuối cùng họ nhìn ra trong suốt ba giờ mà tôi ngồi ngay ngắn như tượng đúc vậy. Từ đó họ phải phản tỉnh.

Phật Bồ Tát dạy: **“Phải thường ngày đêm niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, quán sát thiện pháp”**. Cuối cùng, Phật chốt lại một câu là **“không để một chút bất thiện xen tạp”**. Phật dạy rồi, chúng ta không làm thì đành chịu, khổ đau phiền não là do chúng ta thôi. Hòa Thượng nói **“Đây mới chân thật là CHỈ U CHÍ THIỆN”**. “Chi” là ngừng lại, đình chỉ. “U” là ở chỗ. **Dừng lại ở chỗ chí thiện, đây là đại đạo của Phật Bồ Tát**.

Hòa Thượng nói một câu hết sức cảm động: **“Tại sao mình không đi con đường đại đạo của Phật Bồ Tát chứ? Tại vì sao lại đi con đường tiểu đạo của yêu ma quỷ quái vậy?”**. Do xen lẫn những tự tư tự lợi, tham sân si mạn, danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, tham sân si mạn. Đó là tiểu đạo của yêu ma quỷ quái. Con đường đại đạo của Phật Bồ Tát là **“chỉ u chí thiện”**. Chúng ta đã làm giống Phật Bồ Tát chưa mà dám nói rằng lời Phật Bồ Tát không linh, dạy không thấu đáo? Người ta hôm nay thì luyện theo pháp nạp năng lượng, ngày mai thì luyện theo pháp tái tạo tế bào. Đúng là quá đáng thương! Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta có thể tuân**

thủ giáo huấn của Phật, chẳng những không đi trong sáu cõi luân hồi mà còn ra khỏi cõi pháp giới”.

Vậy những điều kia đều là vọng tưởng!

Chính mình phải nhận biết cho rõ ràng, phải nỗ lực chăm chỉ mà làm. Người khác có cách nghĩ, cách làm như thế nào không liên quan đến chúng ta. Phải hiểu đúng chỗ này! Nếu chúng ta làm theo lời Phật Bồ Tát **“chí u chí thiện”** mà họ vẫn phê bình chỉ trích chúng ta, khuyên chúng ta làm theo họ thì đó là việc của họ, không liên quan. Chúng ta phải dừng ở chỗ chí thiện, ý niệm thuần thiện, tư duy thuần thiện, hành vi thuần thiện. Nếu bạn là một người thuần thiện, bạn sẽ không tạo ác, cũng không nói xấu người khác, không làm việc xấu. Hòa Thượng nói: **“Bạn tin theo Phật, làm theo Phật. Người hiện tại nói bạn là người mê tín, bạn là quái vật”**. Cả đời tôi chỉ nghe một vị Thầy, tôi chưa từng đọc một cuốn sách của người khác. Họ nói tôi là người mê tín. Họ nói: **“Ở đời này có bao nhiêu là học thuật, tinh hoa! Sao không tiếp nhận để nâng cao tri thức?”**. Họ nói đúng nhưng là đúng theo cách nói thế gian pháp. Đó là tri thức thế gian chứ không phải trí tuệ. Chúng ta học là học trí tuệ, không phải học tri thức. Tâm thanh tịnh mới có trí tuệ.

Bởi vì chúng ta là người không giống như họ nên họ cho rằng chúng ta là quái vật. Chúng ta tin theo giáo huấn của người xưa, một mực đi theo. Họ tiếp nhận học thuật Phương Tây gì đó. Ngay một số người của chúng ta trước đây cũng âm thầm, lén lỏm, trộn lẫn chuyện nọ chuyện kia cuối cùng trở thành **“nồi thống cổ”**, một thứ hồ lớn. Họ cho chúng ta là mê tín, không giống họ, không hợp thời đại, lạc hậu. Họ nói như thế nào tùy họ, chúng ta đi con đường Phật đạo, Bồ Tát đạo của chúng ta. Nếu chúng ta không có năng lực giúp họ quay đầu thì đừng để họ ảnh hưởng đến chúng ta, đừng để họ **“độ”** lại chúng ta. Ngày nay nhiều người, quá nhiều người bị như vậy, không dắt được người ta đi, cuối cùng bị người xô mũi đất đi.

Chúng ta làm tốt rồi, 5 năm, 10 năm, 15 năm thậm chí 20 năm sau, những người hữu duyên quay đầu nhìn lại thấy chúng ta làm đúng, họ làm sai. Họ nhận ra họ sai rồi sẽ mau mau học theo, chạy nước rút. Khi thấy họ quay đầu, chúng ta giúp họ cũng không muộn.

Nếu chúng ta làm không được tốt, cũng đọa lạc như họ vậy, vậy thì sai lầm, quá là sai lầm rồi! Lời Hòa Thượng thống thiết nhắc nhở chúng ta, chúng ta phải y giáo phụng hành. Chúng ta đi hãy đi con đường đại đạo của Phật của Bồ Tát, đừng đi con đường tiểu đạo của yêu ma quỷ quái! “Chí thiện” là ý niệm thiện, tư duy thiện, hành vi thiện.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!

